

Dělají si ze sebe legraci, mají se rádi

Jak si Evropané utahují ze svých sousedů

Lidove noviny 10 May 2016 PAŘÍŽ

Narodil se ve Francii, žije v Belgii a studoval v Německu a ve Španělsku. Devětadvacetiletý Romain Seignovert nabízí Evropě cestu, jak vybědnout hned z několika krizí, kterými nyní prochází: humor.

„Je škoda, že evropské instituce víc neinvestovaly do emocí a vášní a nechaly je populistům,“ říká mladý muž, kterému vyšla tento týden kniha Komu se smějeme?. Dílo s podtitulem Cesta po Evropě ve 345 vtipcích přináší anekdoty, jež si o sobě vyprávějí evropští sousedé. „Dělat si legraci z našich nejlepších nepřátel je skvělá evropská tradice,“ citoval autora britský list

The Guardian.

Zatímco Evropa zápolí s migrační krizí, horečnatě řeší brexit a řecké dluhy, Finové si dělají žerty z (podle nich) panovačů Švédů, Portugalci se vysmívají údajné španělské aroganci a Es- Slovinci o závistivých Čechách. Co potřebuje Čech, aby byl šťastný? Nic moc, pokud mají ostatní ještě míň...

Belgičané o šetrivých Nizozemcích Nizozemec říká: Obleč si kabát, drahá. Proč, miláčku, půjdeme ven? Ne, půjdu já a vypnu topení.

Italové sami o sobě Proč papež líbá po každém letu zemi? Ti, kdo už letěli s Alitalií, pochopí... tonci se

smějí beznadějně nesmělým Finům. Seignovert, jenž také provozuje blog Europeisnotdead (Evropa není mrtvá, www.europeisnotdead.com) zdůrazňuje, že Belgičané o arogantních Francouzích Jak spáchá Francouz sebevraždu? Střelí si kulku 15 cm nad hlavu, přesně doprostřed svého ega.

Dánové o panovačích Švédech Co je ta vůbec nejlepší věc, která k nám kdy přijela ze Švédska? Prázdný trajekt. „škádlení je znakem lásky“ a že sousedské vtipy jsou sice dost drsné, málokdy ale úplně sprosté. Právě čtenáři blogu dodali část vtipů tvořících knihu.

Jedinou výjimku tvoří prý v

sousedském vtipkování Italové, kteří si spíš než ze svých sousedů dělají legraci sami ze sebe. „Znáte třeba tři důvody, proč byl Ježíš Ital? Jen italský syn žije s matkou až do třiceti. Jen italský syn si může myslet, že je jeho matka ještě panna. A jen italská matka si může myslet, že má za syna Boha.“

Jiné národy si ale naopak nic nedarují, třeba Němci a Poláci. Ti první si tropí legraci z polské nenechavosti: „Kdy jsou v Polsku Vánoce? Dva dny po Německu.“ Poláci svým západním sousedům nezůstávají ale nic dlužni: „Němečtí fotbalisté jsou jako německé jídlo: když je nedovezou z Polska, nestojí za nic.“

Legrace na adresu svých sousedů je tak podle Seignoverta „uznáním, nebo dokonce oslavou naší různorodosti“. „Ukazuje to, že si nejsme lhotejní,“ říká Seignovert. „Evropa není jen ekonomická a politická, ale také kulturní... Evropská unie toho dost nevyužívá.“ rok